

Moderní doba

Motto: Touha po slávě, po uznání, stejně jako touha po penězích, je často jediným měřítkem úspěchu. Kam ale zmizela lidskost a upřímnost? Moderní doba má bohužel už jiná měřítka. Svět je stále horší, vše začíná být materialistické v dnešní společnosti a dnešní svět není o upřímnosti, nýbrž o lži. Mnohdy je až překvapivé, jak jsou na pohled dobré lidské kolektivy rozvrácené nebo dokonce naopak jak jsou některé na pohled špatné kolektivy velmi dobré. Mnoho lidí je členem nějaké sekty, ale co je k tomu vede? Pouze nespokojenost s lidmi, obětují svůj život lidem, které dělají podle nich správné věci a žijí si v lepších kolektivech. V lepších než je mnohá tento svět, lepších než těch, které jsou v dnešní době běžné... Proč je na světě stále více bláznů? Proč se někteří chytří lidé chovají hloupě? Nikdo nedokáže ocenit člověka, který je jiný než ostatní, dnešní svět je příliš zkažený než aby dokázal něco ocenit. Jen málo lidí umí docenit snahu ostatních, za tyto lidi bychom měli být šťastní, ale bohužel jich není mnoho...

Příběh:

Počítačový odborník, ing. George Armes, je celosvětově uznávaným počítačovým expertem, který se celý svůj život žene za úspěchem a penězi. Pracuje za vysoký peněz tajně pro vládu USA, když pro ně vytváří novou zbraň. Nikdo nezná všechny jeho aktivity, až se jednou hackerovi v počítačovém světě známému jako Ping podaří do jeho počítače proniknout. Hacker Ping však zamýšlí plánů na supertajnou zbraň zneužít pro vlastní účely. Zbraň má využívat elektromagnetických siločar, které při správném nastavení intenzity a směru útočí na srdce a způsobuje srdeční aritmii, která posléze může vést až ke smrti. K plánům na výrobu supertajné zbraně se dostane poté i mladý student gymnázia přezdívaný Sighthy. Sighthy však není hacker v pravém slova smyslu, protože jen testuje bezpečnostní díry serverů a při objevení nové napíše správci ohledně problému. Sighthy doufá, že tento přístup pomůže lépe zabezpečit mnoho tuzemských serverů, v čemž se bohužel mylí. Zde našel na stránkách ing. Armesu stopu k jeho soukromému počítači. Ping si chtěl nechat plány zbraně pro sebe, proto poté navštívil opět Armesův počítač, aby jeho plány smazal. Ping i Sighthy se tímto dostali do sporu se zákonem, když je ing. Armes podle systémového protokolu vystopoval. Když Ping i Sighthy začali utíkat před zákonem jako nejhledanější zločinci v počítačové historii, bylo jasné, že sami nic nezvládnou. Jednou se náhle setkali ačkoliv byl jejich vztah zpočátku nepřátelský, začali spolupracovat na tajných plánech. Vytvořili společně prototyp zbraně a také spolupracovali na svých hackerských činnostech. Ping útočil na servery a Sighthy za ním zametal stopy. Nakonec se ze dvou původně nepřátel stali přátelé, protože věděli, že jsou odkázáni na pomoc toho druhého, bez které nemohou existovat, neboť by tak jejich existence byla v ohrožení... Pobývali u Pingových rodičů ve městečku jménem Lhota, kde došlo i na jejich smrt. Ing. Armes byl nejen počítačový odborník, ale také byl velmi dobrým detektivem. Když se jednoho dne Ping se Sighthym pokoušeli zneužít potenciál zbraně, byli vystopováni ing. Armesem. K testům nakonec nebylo času. Armes byl cholerický člověk, který míval občas stavy naprostého šílenství a prahnul po pomstě. Jinak Armes býval poměrně mírumilovný člověk, který by nedokázal ublížit nikomu. Nesnášel zločince a rozhodl se riskovat svůj život, protože věřit, že je Boží síla bude ochraňovat a nedopustí jeho záhubu. Když však viděli Ping se Sighthym ing. Armesu na místě, kde se skrývali před zákonem, bylo jim jasné, že jediným krokem k úplné svobodě bude eliminace inženýra. Ing. Armes je odhalil a jednoho rána zaútočil na jejich rezidenci. Sighthy, ačkoliv byl pacifista, souhlasil s využitím nové technologie na zničení inženýra, který mu už několik dní komplikovat život. Ping namířil zbraň proti Armesovi, ale při stisku spouště se stala neočekávaná věc. Prototyp zbraně

byl zřejmě špatně vyroben, protože došlo k velké explozi. Ping, ing. Armes i Sights byly na místě mrtví...

Osud

Motto: Lidský osud je daný, vzniká již při našem zrození a zaniká v době smrti. Ačkoliv se jej často doktoři snaží změnit, ne vždy mají šanci na úspěch. Cesty osudu jsou nevyzpytatelné a příroda vždycky ví, jak se té přebytečné lidské rasy zbavit. Lidská rasa je pro přírodu jen dalším nepotřebným zlem...

Příběh:

Univerzitní profesor mikrobiologie, James Smith, zkoumající ve své laboratoři mimo pracovní dobu viry se rozhodl vytvořit univerzální lék na všechny nemoci. Objevil látku, která je všech virům společná a domnívá se, že eliminací této látky se mu může splnit sen. Jak je známo, viry mají pouze RNA a nemají žádné DNA. Prof. Smith vytvoří látku, která má útočit na RNA virů tak, aby se pozměnila jejich struktura a eliminovala se informace o nutnosti vytvořit tuto látku. Profesor podává toto sérum všem nemocným lidem, kteří ho navštíví a mezi těmito lidmi je i jeho přítelkyně Amanda. Po několika dnech pozoruje na své přítelkyni změny, první změnou je atypický tvar nehtů a vyšší čelo. Dalším projevem nezdařilosti tohoto pokusu je zčervenání vlasů a nakonec vše končí u viditelných jizev na zádech. Profesor celý pokus s novou látkou dělal tajně, takže nikdo netuší, že jde o jeho dílo. Mutagenní látka, kterou nazývá po sobě Smithonin, mění strukturu lidských genů a tím tedy i celou lidskou genetickou výbavu. Jednoho dne jeden student, Jonathan Carpix, tuší, že celá zkáza je profesorem dílem a neváhá jej navštívit v kabinetě. Přijde do kabinetu v době, kdy zde nikdo není a podívá se do profesora počítače, aby našel důkazy. Po chvíli hledání objeví dokumenty obsahující teorie a plány mutace genů. Jonathan informuje profesora o důkazech, které má zkopírované a nabízí mu pomoc s výrobou protiléku. Profesor, ačkoliv nerad, souhlasí s Jonathanovou nabídkou, resp. nemá jinou možnost. Jonathan byl student nespokojený se svým životem, protože byl pouhopouhý průměrný student univerzitní biologie. Přeje si jednou pomáhat při výrobě léku na závažnou nemoc a proslavit se. Celý svůj život, celých svých 22 let, obětoval studiu mikrobiologie, aby se mohl podílet na vývoji nových léků na doposud neléčitelné nemoci. Nakonec společně s profesorem vytvoří protilék na jeho nezdařilý pokus. Profesor svoji přítelkyni však nestačí zachránit, jelikož výroba léku neprobíhá dostatečně rychle...

Pokrok

Motto: Pokrok v našich technologiích je za poslední leta značný. Jen málo lidí může říct, že jsou pokrokem nezasaženi, protože moderní věda umožňuje léčbu různých nemocí. Na druhé straně však může být všeho pokroku zneužito.

Příběh:

Genetický inženýr, George Diamond, zkoumá možnosti replikace genetického kódu. Když po několika letech výzkumu nalezne látku potřebnou pro rozluštění celého kódu, ohlásí zprávu jednomu ze svých známých, doktoru Jamesovi Simpsonovi. Doktor Simpson je však závistivý člověk a závidí ing. Diamondovi jeho úspěch, protože chtěl být první v rozluštění genetické informace a celé struktury DNA. Doktor je však materialistický člověk, který hodlá zúročit svůj úspěch. Poté co inženýr Diamond světu dokáže, že je lepší a nedá šanci dr. Simpsonovi, je jisté, že doktor bude hledat jiné metody, jak se rychle dostat k penězům. Jednoho dne se James dozví, že doktor Simpson zešlel. Myslel si, že je to jen další nepodložená informace, ale nakonec zjistil, že to bohužel je pravda. V této době již šílený doktor Simpson plánoval využití poznatků pro klonování lidských jedinců. Prakticky chtěl na požádání klonovat lidi, kteří byly žádaní. Není proto pochyb, že mnoho mužů ho žádalo o klonování ženských celebrit a naopak také mnoho žen jej žádalo o klonování mužských celebrit. Plány doktora byly nakonec odhaleny a jeho pokusy s klonováním byly neúspěšné. Zákon sice zakazuje klonování živých bytostí, ale doktor porušoval zákon – prováděl ilegální klonování lidí i nadále, protože zde nebyly žádné tresty pro lidi provádějící genetické pokusy a klonování. Po několika letech se však změnil celý svět, protože nebylo možné rozeznat, který z lidí byl „stvořen biologicky“ a který naopak byl pouhopouhým klonem jiného člověka. Postupem času se případu chytil i v té době již velmi známý univerzitní profesor George Diamond. George byl typickým příkladem člověka, jehož píle změnila nejen jeho život, ale i celý svět. Velmi rychle se učil a jeho nejžádanějšími přednostmi byla jeho upřímnost, jeho inteligence a hlavně také jeho píle. Bohužel v životě neměl moc štěstí a když se po několika nešťastných láskách rozhodl obětovat svůj život něčemu užitečnému, bylo jisté, že tento člověk něco dokáže. Ovšem jeho problémem byl workoholismus, neznal totiž v životě nic jiného než práci. Prakticky trávil 24 hodin denně, 7 dní v týdnu a 365 dní v roce hledáním léku na různé nemoci nebo rozbořením ribonukleových kyselin. Stal se jedním z nejlepších a nejuznávanějších genetiků na celé planetě. Vymyslel sám mnoho léků na všechny možné nemoci. Jako každý člověk se dopustil ve svém životě mnoho chyb. Zásadní chybou, které se dopustil, byla důvěra doktoru Simpsonovi. Doktor měl vždy sklony k materialismu a v důsledku těchto sklonů byl schopen udělat cokoli pro peníze. Šílený doktor Simpson se po úspěšném naklonování stovek lidských jedinců dostal do rozporu s profesorem Diamondem. Profesor hodlal Simpsona za každou cenu zastavit, ale nevěděl jak. Poté dostal nápad „nalákat“ doktora na svůj nový objev, který však neexistoval. Objevem byla teorie možnosti vytvoření nového typu umělé inteligence pomocí speciálního naprogramování řetězce DNA. Vzhledem k tomu, že zde byla zmíněna i velmi vysoká částka za realizaci plánu, bylo jasné, že doktor Simpson bude prvním člověkem, který se bude chtít připojit. Tohoto faktu však využil profesor Diamond a bezpečnostní orgány. Šílený doktor byl lapen do pasti a poté uvězněn. Nápad naprogramování DNA však využil posléze i profesor Diamond, který využil tzv. pozitivního programování DNA. Šlo o metodu léčby všech známých nemocí pomocí přeprogramování jejich řetězce na eliminaci cizopasných identit, jakým jsou i viry. Dokonce byla poté zlepšena i schopnost rozpoznání tzv. maskovaných virů, jakým je např. i virus HIV.

Provázanost

Motto: Velmi málo lidí by zřejmě mohlo říct, že se zajímá o počítače i genetiku. Nakonec je obojí téměř totéž až na fakt, že jedno je o strojích a druhé o živočiších, tedy i o lidech...

Příběh:

Univerzitní profesor, John Mahoney, pořádá pro veřejnost seminář o využití počítačů v genetice. Seminář však ukončí, když se dostává k závěru, že podstata genetiky se dá přirovnat k programování počítačových systémů. Nápadu se nakonec chytí skupina počítačových odborníků, kteří hodlají pomoci genetickému inženýrství. Jeden člen skupiny, James Week, začne přirovnávat tvorbu RNA k programování v jazyce C a poté tvorbu proteinů z RNA jako kompilaci spustitelných souborů z těch objektových (.o, .obj). Ovšem také zmiňuje rozdíly mezi DNA a strojovým kódem, čímž se dopracovává k názoru, že DNA má 4 pozice podle svých amino kyselin na 4 typy: Thymin (T), Adenin (A), Cytosin (C) a Guanin (G). Ovšem by se zde měla zachovat komplementarita bází, tedy spojovat jenom Cytosin s Guaninem a Thymin s Adeninem. Zachová-li se komplementarita bází, vznikají nám jen bitové položky s možností 0 a 1, při čemž Thymin s Adeninem může reprezentovat aktivní stav (1) a Cytosin s Guaninem naopak neaktivní stav (0). James také tvrdí další pravdivé tvrzení: „Jeden gen neobsahuje jednu látku daného typu, ale velmi mnoho takových látek. Gen obsahuje velmi mnoho bílkovin thyminu, adeninu, cytosinu i guaninu.“. Druhý člen skupiny, George Friend, uvažuje o možnosti ukládání počítačových dat do řetězce DNA. Na tento dotaz profesor Mahoney odpovídá: „Na základě délky DNA by bylo možné uložit velmi mnoho počítačových dat, okolo 3 GB, ale teoreticky by tato hodnota mohla klesnout na 750 MB.“. George přemýšlí stále nad možností využití řetězce DNA pro ukládání počítačových dat. Nakonec se pozastavuje u možnosti ukládat data do struktury lidského vlasu. James přechází na Georgovo téma: „Pokud by se vytvořilo zařízení, které by umožňovalo zpracovávat řetězce DNA, to znamená, že by je to mohlo číst a zapisovat, tak by se takto mohl vytvořit ultimátní nosič počítačových dat (medium)“. Do diskuze se nyní zapojuje poslední člen skupiny, Jeofrey Walker, který zde mluví o možnosti využití nových poznatků pro pozitivní přeprogramování buněk na zvýšení jejich imunity. Všichni přítomní začnou spolupracovat na tvorbě nového média, ale postupem času zjišťují, že výroba neprobíhá přesně tak, jak předpokládali. Nakonec byl projekt pozastaven, protože George bohužel opomenul jednu substanci celého pokusu, čímž byl projekt odložen. Zbývalo jen málo do dokončení nového média a získání slávy, ale opět jen lidská nepozornost znemožnila vejít těmto vědcům v známost s jejich ultimátním médiem...

Experimenty

Motto: Lidstvo již ode dávna prahne po pochopení úplně všeho na tomto světě. Velmi mnoho lidí učinilo objevy, které usnadňují život. Lékaři vyvinuli mnoho vakcín proti známým nemocím, čímž zasáhli do sil přírody. Není proto pravdou, že člověk není spokojen s tím co vše již ví a chce vědět ještě více? Lidská civilizace je sice v dnešní době na vysoké technické úrovni, ale na jaké je společenské úrovni? Mnoho objevů může být zneužito. Nejsou totiž jenom dobří lidé...

Příběh:

Genetický inženýr, prof. Mark Klapa, se rozhodl vytvořit téměř dokonalý lidský klon. Jednoho dne se pokusil ze vzorku svého vlasu klonovat sám sebe s pomocí svého asistenta Charlese Daxona. Charles byl chudý univerzitní student, který si chtěl přivydělat práci pro prof. Klape. Po několika neúspěšných pokusech o replikaci sám sebe se prof. Klapa rozhodl experimentů ponechat, při čemž ani student Daxon by z práce neměl žádný zisk. Po neúspěšném přesvědčování neoblomného profesora se rozhodl pátrat dál sám. Později ale Daxona napadlo, že by klonování mělo zřejmě menší využití než mutace lidského těla na zvýšení odolnosti vůči nemocím, virům a dalším cizopasným organismům, které se mohou dostat do těla. Proto se rozhodl v profesorově výzkumu nepokračovat a začít svůj nový výzkum. Vytvořil vakcínu, kterou však potřeboval otestovat. Nechtěl provádět testy na sobě, protože si byl vědom rizika. Potřeboval k tomu profesorovo tělo. V záchvatu tedy uspal profesora uspávací injekcí a vpravil mu do těla onu vakcínu. Když se profesor probudil, nevěděl co se stalo. Problém nastal den poté, kdy se genetické znaky profesora začaly měnit. Profesor v tuto chvíli měl protáhlejší čelo, 6 prstů na obou rukách a svaly jako kulturista. Barva jeho očí se změnila z černé na zelenočernou. To bylo vše, čeho se Daxon zděsil. Nevěřil svým očím, co s profesorem udělal. Profesor, jak se zdá, si vše pamatoval, i když zrovna spal kvůli té vakcíně. Možná vakcína měla jistý vliv na mozek, čímž umožňovala vnímání i přes stav hlubokého spánku. Když však Charles přišel k profesorovi do kanceláře, nemusel ani klepat. Předtím než zaklepal, ozvalo se jen: „Vstup dál Charlesi!“. Profesor, jak se zdá, nebyl naštvaný ani kvůli tomu, že byl „obětí“ Charlesova pokusu. Nakonec se zdálo, že je spokojen s tím, co se mu stalo. Charles později zjišťoval, že vakcína měla větší vliv na lidskou duši než na fyzickou stránku člověka. Profesor totiž uměl telepatii, telekinezi, dokázal číst lidem myšlenky a také věděl o lidském těle více než kdokoliv jiný na světě. Zdálo se, že vakcína zlepšila mozek tím, že zajistila evoluci, čímž profesor byl zhruba o 2000 let napřed před člověkem této doby. Tolik let evoluce by mohlo zapříčinit obrovský vývoj duševních schopností jedince, pokud budeme naše duševní schopnosti rozvíjet. Profesor neváhal svých schopností využít pro další objevy, čímž nakonec vytvořil i vakcínu proti maskovaným virům, jakým je například i virus HIV. Nemoci již poté nebyly pro lidstvo hrozbou, protože tento profesor, který se vzhledem ke své mutaci dožil až 250 let vytvořil pro lidstvo tolik objevů, že pro lidstvo již nebyl prakticky žádný nepřítel. Jeden nepřítel však přesto existoval, on sám. Zhruba 306 let poté co Daxon vpravil prof. Klapovi do těla mutagen a 296 let poté co prof. Klapa uskutečnil své nejvýznamnější objevy pro oblast medicíny se však jeden německý šiléný vědec, dr. Johannes Master, rozhodl vytvořit univerzálního člověka. Člověka schopného myslet jako génius a být tak silný jak jsou jen stroje. Po vytvoření látky však potřeboval otestovat svoji látku. Nemohl však najít nikoho, kdo by se propůjčil k jeho pokusu. Byl nucen látku otestovat na sobě. Ačkoliv si myslel, že je chytřejší a upozoroval velký nárůst svalové hmoty, byl jeho mozek velmi poškozen. Každý den se měnila jeho fyzická podoba k horšímu. Nevěděl co se děje, nakonec se v důsledku poškození mozku choval jako zvíře. Byla nutná jeho likvidace, proto byla povolána speciální armáda na likvidaci mutantu.